

[Viggo Starcke.]

kronen ikke være faldet så meget, som den blev devaluert.

Når den højtærede finansminister mente, at de bemærkninger, jeg fremsatte, i og for sig ikke angik de foreliggende lovforslag, vil jeg dog henlede opmærksomheden på, at den højtærede finansminister selv har været inde på den økonomiske baggrund for den nuværende situation, og mine bemærkninger sigtede netop på det, som vi mener er årsagerne til denne situation, idet det er en almindelig, gammel erfaring, at bestemte virkninger plejer at have bestemte årsager.

Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup fremsatte nogle udtalelser om landbrugets byrder; men jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på, at grundskyld ikke er nogen byrde for landbruget, det er snarest en lettelse, for i det tilfælde at der ikke betales grundskyld, rykker gælden ind i stedet for, den skal forrentes med prioritetsrente, og når grundskyldsbeløbet ikke går ind i samfundets kasse, kommer samfundet og tager skatter ved siden af, således at landbruget i så tilfælde kommer til at betale mindst dobbelt så meget, en udvikling, som har været meget iøjnefaldende siden 1903.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen, som svinger så elegant med lakskoene, mente, at Englandsaftalen i og for sig ikke burde være opsagt, ikke burde være optaget til revision i fjor. Men man kan ikke fortsætte en politik, som medfører stadigt stigende priser på det, vi skal importere, og faste eller faldende priser på det, vi skal eksportere, uden at komme i en pris-klemme og uden at komme i økonomiske vanskeligheder. Selvom det er landbruget, der har ført disse forhandlinger om langtidsaftalen, og selvom landbruget måske ønsker Englandsaftalen forlænget, er det givet, at denne aftale oprindeligt var en statsaftale, og at det stadigvæk er staten, som gennem handelsministeren undertegner disse aftaler og derigennem bærer ansvaret derfor.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen fremsatte nogle bemærkninger om grundskylden og mente, at vi anså den for at være en religion. Det er nu så meget sagt. Vi har aldrig fremstillet den som en religion, men vi har sagt, at grundskylden har ganske bestemte virkninger, og såvidt jeg forstår det ærede medlem hr. H. C. Hansen, er han ikke så forfærdelig uenig med os heri.

Når det ærede medlem derefter kommer

ind på at tale om de 60 000 personer, som siden vi gik ind i socialismens paradys, planøkonomien, er blevet ansat i offentlig tjeneste udover, hvad befolkningstilvæksten har retfærdiggjort, så vil jeg henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at det er tal, som fremgår af den tidligere regerings egen erhvervstælling, og at de findes i Danmarks statistik, statistiske efterretninger, 42. årgang, nr. 20, 12. maj 1950. Det lod også til, at det ærede medlem kendte tallene, og det lod også til, at han var rædselslagen over, at disse tal var kommet frem for befolkningen, så hange, at han helst ville enten bestride, at de er rigtige, eller gå udenom.

Det som den socialdemokratiske presse gjorde sig skyldig i, var at fordreje mine ord, at påstå, jeg havde sagt, at det var personer i statstjenesten i stedet for i offentlig tjeneste, og nægte at optage en berigtigelse og oven i købet kalde mig for en løgner. Det er den fremgangsmåde, som jeg ikke synes stemmer overens med et stort partis værdighed. Og når det ærede medlem påstår, at den socialdemokratiske overledelse ikke har noget at gøre med, hvad den socialdemokratiske presse må skrive og optage, så stemmer det ikke helt overens med den almindelige opfattelse ude i landet. I hvert fald findes der socialdemokratiske redaktører af provinsblade, som har den opfattelse, at de ikke må optage berigtigelser fra mig, før de har været indsendt til godkendelse. (H. C. Hansen: Til hvem?). Det spørger jeg om! (H. C. Hansen: Nej, det spørger jeg om!). Men jeg spurgte først! (H. C. Hansen: Hvor har det ærede medlem sine oplysninger fra?). Ja, det kunde det ærede medlem lide at vide, men jeg skal ikke hænge nogen enkelt socialdemokratisk redaktør ud. (Bertel Dahlgaard: Men derimod insinuere!). Ja, det siger netop det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som også har noget at skjule, som også har noget at dække over: en gemen måde at polemisere på, som har været anvendt af radikale aviser, ved på falsk grundlag at beskyldte andre for at være nazister. Det er det, det drejer sig om.

Se, disse 60 000, som er blevet ansat udover, hvad befolkningstilvæksten kræver, er et udtryk for, hvad denne statsocialisme og planøkonomi har medført, og det, jeg har sagt, er, at de er blevet ansat. Jeg har ikke sagt, at jeg vil skære dem ned, men jeg har sagt, at hvis man ikke var gået ind i dette system, så var de ikke blevet ansat, og hvis man vil forandre dette sy-